

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. birželio 14 d. *

Byloje C-360/09

dėl *Amtsgericht Bonn* (Vokietija) 2009 m. rugpjūčio 4 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. rugsėjo 9 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Pfleiderer AG

prieš

Bundeskartellamt

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininkas A. Tizzano, einantis pirmininko pareigas, kolegijų pirmininkai J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, teisėjai E. Juhász (pranešėjas), G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský, L. Bay Larsen ir T. von Danwitz,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas J. Mazák,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. rugsėjo 14 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Pfleiderer AG*, atstovaujamos advokatų T. Kapp, M. Schrödl ir M. Kuhlenkamp,

- *Munksjö Paper GmbH*, atstovaujamos advokato H. Meyer-Lindemann,

- *Arjo Wiggins Deutschland GmbH*, atstovaujamos advokatų R. Polley ir S. Heinz bei įgalioto atstovo O. Ban,

- *Felix Schoeller Holding GmbH & Co. KG* ir *Technocell Dekor GmbH & Co. KG*, atstovaujama advokatų T. Mäger ir D. Zimmer,

- *Interprint GmbH & Co. KG*, atstovaujamos advokato T. Veltins,

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma, J. Möller ir C. Blaschke,

- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos J.-C. Halleux,

- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir T. Müller,

- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos J. Rodríguez Cárcamo,

- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* F. Arena,

- Kipro vyriausybės, atstovaujamos D. Kallí,

- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos Y. de Vries,

- Europos Komisijos, atstovaujamos V. Di Bucci, P. Costa de Oliveira ir A. Antoniadis,

- ELPA priežiūros tarnybos, atstovaujamos X. Lewis ir M. Schneider,

susipažinęs su 2010 m. gruodžio 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 11 ir 12 straipsnių bei EB 10 straipsnio antros pastraipos, skaitomos kartu su EB 3 straipsnio 3 straipsnio 1 dalies c punktu, išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą *Pfleiderer AG* (toliau – *Pfleiderer*) prieš *Bundeskartellamt* (Vokietijos konkurencijos tarnyba) dėl prašymo leisti susipažinti su visa bylos medžiaga, susijusia su procedūros dėl baudos skyrimo už tekstūrinio popieriaus kartelį. Šį prašymą leisti susipažinti, apimančią ir dokumentus, susijusius su atleidimo nuo baudos procedūra, pateikė nubaustų įmonių klientė *Pfleiderer*, siekdama parengti civilinį ieškinį dėl žalos atlyginimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aktai

- 3 Reglamento Nr. 1/2003 pirmos konstatuojamosios dalies pirmame sakinyje nustatyta:

„Siekiant įdiegti sistemą, kuri užtikrintų neiškraipytą konkurenciją bendrojoje rinkoje, [EB] 81 ir 82 straipsniai Bendrijoje turi būti taikomi veiksmingai ir vienodai.“

- 4 Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnyje „Komisijos ir valstybių narių konkurencijos institucijų bendradarbiavimas“ nurodyta:

„1. Komisija ir valstybių narių konkurencijos institucijos glaudžiai bendradarbiauja taikydamos Bendrijos konkurencijos taisykles.

2. Komisija perduoda valstybių narių konkurencijos institucijoms svarbiausių dokumentų, kuriuos ji yra surinkusi dėl 7, 8, 9, 10 straipsnių ir 29 straipsnių 1 dalies taikymo, kopijas. Valstybės narės konkurencijos institucijos prašymu Komisija pateikia jai kitų turimų dokumentų, reikalingų bylai įvertinti, kopijas.

3. Valstybių narių konkurencijos institucijos, veikdamos pagal [EB] 81 arba 82 straipsnį, raštu informuoja Komisiją prieš pradėdamos įgyvendinti pirmą oficialią tiriamąją priemonę arba iš karto tik pradėjusios. Ši informacija gali būti teikiama ir kitų valstybių narių konkurencijos institucijoms.

4. Valstybių narių konkurencijos institucijos informuoja Komisiją apie sprendimo, kuriuo reikalaujama nutraukti pažeidimą, priimami išipareigojimai arba panaikinama teisė pasinaudoti bendrosios išimties reglamento nuostatomis, priėmimą ne vėliau kaip likus 30 dienų iki jo priėmimo. Tuo tikslu jos pateikia Komisijai bylos santrauką ir numatomą priimti sprendimą arba, jo neturint, bet kurį kitą dokumentą, kuriame išdėstyti siūlomi veiksmai. Ši informacija gali būti pateikta ir kitų valstybių narių konkurencijos institucijoms. Komisijos prašymu veikianti konkurencijos institucija pateikia Komisijai kitus jos turimus dokumentus, reikalingus bylai įvertinti. Su Komisijai pateikta informacija gali būti supažindintos kitų valstybių narių konkurencijos institucijos. Be to, nacionalinės konkurencijos institucijos tarpusavyje gali keistis informacija, būtina bylai, kurią jos nagrinėja pagal [EB] 81 arba 82 straipsnį, įvertinti.

5. Valstybių narių konkurencijos institucijos gali tartis su Komisija dėl bet kurios bylos, susijusios su Bendrijos teisės taikymu.

<...>“

- 5 Reglamento Nr. 1/2003 12 straipsnyje, kuriuo reglamentuojamas keitimasis informacija, numatyta:

„1. Komisija ir valstybių narių konkurencijos institucijos turi teisę [EB] 81 ir 82 straipsnių taikymo tikslu teikti viena kitai ir naudoti kaip įrodymą bet kurį faktais patvirtintą ar teisės dalyką, įskaitant konfidencialią informaciją.

2. Apsikeista informacija galima naudotis kaip įrodymu tik siekiant taikyti [EB] 81 ar 82 straipsnį ir tik dėl dalyko, kuriam ją surinko informaciją perduodančioji institucija. Tačiau kai nagrinėjant tą pačią bylą lygiagrečiai Bendrijos konkurencijos teisei taikomi nacionaliniai konkurencijos įstatymai, ir šio taikymo rezultatas nesiskiria, pagal šį straipsnį apsikeista informacija galima naudotis ir taikant nacionalinius konkurencijos įstatymus.

3. Pagal 1 dalį apsikeista informacija galima naudotis kaip įrodymu skiriant sankcijas fiziniams asmenims tada, kai:

- informaciją perduodančiosios institucijos šalies įstatymuose numatytos panašios rūšies sankcijos už [EB] 81 ar 82 straipsnio pažeidimą arba, nesant tokių sankcijų,

- informacija buvo surinkta užtikrinant toki patį fizinių asmenų teisės į gynybą apsaugos lygį, koks numatytas gaunančiosios institucijos nacionaliniuose įstatymuose. Tokiu atveju gaunančioji institucija gautos informacijos negali panaudoti laisvės atėmimo bausmėms taikyti.“

6 Reglamento Nr. 1/2003 35 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės skiria konkurencijos instituciją ar institucijas, atsakingas už [EB] 81 ir 82 straipsnių taikymą, tokiu būdu, kad būtų užtikrintas šio reglamento nuostatų laikymasis. Priemonių, būtinų įgalinti šias institucijas taikyti minėtus straipsnius, imamasi iki 2004 m. gegužės 1 d. Tokiomis institucijomis gali būti paskirti teismai.“

*Nacionalinės teisės aktai*7 Vokietijos baudžiamojo proceso kodekso (*Strafprozessordnung*, toliau – *StPO*) 406e straipsnyje nurodyta:

„1. Nukentėjusiojo advokatas už nukentėjusįjį gali susipažinti su teismo surinktais ar pradėjus baudžiamąjį persekiojimą teismui pateiktiniais dokumentais ir tirti institucijų turimus įrodymus, jei nukentėjusysis įrodo turįs teisėtą interesą. 395 straipsnyje nurodytais atvejais nėra reikalo įrodyti teisėto intereso.

2. Neleidžiama susipažinti su dokumentais, jei tai prieštarauja kaltinamojo ar kitų asmenų teisėtiems interesams. Taip pat galima neleisti susipažinti, jei toks susipažinimas kenkia pačiam tyrimo tikslui kitoje baudžiamojoje byloje arba dėl jo būtų reikšmingai uždelsta nagrinėti byla.

3. Advokatui pateikus prašymą, jeigu tai neprieštarauja svarbiems pagrindams, gali būti leidžiama išsinešti dokumentus, išskyrus įrodymus, į savo darbo vietą ar gyvenamąją vietą. Toks sprendimas neskundžiamas.

4. Sprendimą, ar leisti susipažinti su dokumentais, priima prokuroras per parengtinį tyrimą bei galutinai užbaigus tyrimą, o kitais atvejais – bylą nagrinėjančio teismo pirmininkas. Kompetentingo teismo galima paprašyti pagal 161a straipsnio 3 pastraipos 2–4 dalis priimti sprendimą dėl pirmame sakinyje minėto prokuroro sprendimo. <...>. Šiame sprendime nenurodomi motyvai, jeigu juos atskleidus būtų pakenkta tyrimo tikslams.

5. Pirmoje dalyje nurodytomis aplinkybėmis nukentėjusiajam gal būti pateikta informacija ir dokumentų kopijos;

<...>“

8. Vokietijos administracinių teisės pažeidimų įstatymo (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten*) pagal 1987 m. vasario 19 d. redakciją (*BGBI.* 1987 I, p. 602), kuri paskutinį kartą buvo pakeista 2009 m. liepos 29 d. įstatymo (*BGBI.* 2009 I, p. 2353, toliau – *OWiG*) 2 straipsniu, 46 straipsnyje nustatyta:

„1. Jei šiame įstatyme nenustatyta kitaip, bendrųjų įstatymų dėl baudžiamojo proceso, t. y. baudžiamojo proceso kodekso, teismų įstatymo [(*Gerichtsverfassungsgesetz*)] ir įstatymo dėl nepilnamečių teismo [(*Jugendgerichtsgesetz*)] nuostatos taikomos per bausmės skyrimo procedūrą.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 9 2008 m. sausio 21 d. *Bundeskartellamt*, taikydama EB 81 straipsnį, trims Europos tekstūrinio popieriaus gamintojams ir penkiems asmeniškai atsakingiems fiziniams asmenims už susitarimų dėl kainų ir pajėgumų nedidindimo sudarymą skyrė baudas, kurių bendra suma siekė 62 milijonus eurų. Įmonės sprendimų, kuriais buvo skirtos baudos, neapskundė ir jie tapo galutiniai.
- 10 Užbaigus šią procedūrą, 2008 m. vasario 26 d. *Pfleiderer* paprašė *Bundeskartellamt* leisti susipažinti su visais procedūros dėl baudos skyrimo tekstūrinio popieriaus sektoriuje dokumentais, kad galėtų parengti civilinius ieškinius dėl žalos atlyginimo. Ši įmonė yra tekstūrinio popieriaus ir, konkrečiau kalbant, specialaus popieriaus, naudojamo medžio plokščių paviršiams apdirbti, pirkėja. *Pfleiderer* yra viena iš trijų didžiausių pasaulio medžio plokščių, apdorotų paviršių ir laminato grindų plokščių gamintojų. Ji nurodė, kad per pastaruosius trejus metus iš nubaustų tekstūrinio popieriaus gamintojų pirkė prekių už 60 milijonų eurų.
- 11 2008 m. gegužės 8 d. *Bundeskartellamt* atsakė į prašymą leisti susipažinti su bylos medžiaga ir pateikė tris sprendimus dėl baudų skyrimo, kuriuose buvo užtikrintas anonimiškumas, ir per patikrinimą nustatytų įrodymų sąrašą.
- 12 Tuomet *Pfleiderer* antrame laiške *Bundeskartellamt* aiškiai paprašė leisti susipažinti su visais bylos dokumentais, įskaitant prašymą nuo atleidimo padavusių asmenų savanoriškai perduotus dokumentus, susijusius su prašymais atleisti nuo baudos, ir paimtus įrodymus. 2008 m. spalio 14 d. *Bundeskartellamt* iš dalies atmetė šį prašymą

ir leido susipažinti tik su bylos medžiaga, kurioje ištrintos verslo paslaptys, nėra vidaus dokumentų ir *Bundeskartellamt* pranešimo dėl atleidimo nuo baudų 22 punkte minimų dokumentų, tačiau neleido susipažinti su paimtais įrodymais.

- 13 Tuomet dėl šio sprendimo iš dalies neleisti susipažinti *Pfleiderer* pagal *OWiG* 62 straipsnio 1 dalį pateikė skundą *Amtsgericht Bonn*.

- 14 2009 m. vasario 3 d. *Amtsgericht Bonn* priėmė sprendimą, kuriuo nurodė *Bundeskartellamt* leisti *Pfleiderer* susipažinti su bylos medžiaga per jos advokatą, kaip tai numatyta Baudžiamojo proceso kodekso 406e straipsnio 1 dalies ir *OWiG* 46 straipsnio 1 dalies nuostatose. Anot *Amtsgericht Bonn*, *Pfleiderer* yra „nukentėjusioji“ šiose nuostatose vartojama prasme, nes darytina prielaida, jog dėl kartelinių susitarimų ji iš kartelio dalyvių prekes pirko didesne kaina. Be to, *Pfleiderer* turėjo „teisėtą interesą“, kad jai būtų leista susipažinti su šiais dokumentais, nes jie turėjo būti panaudoti rengiant civilinius ieškinius dėl žalos atlyginimo.

- 15 Taigi *Amtsgericht Bonn* nurodė leisti susipažinti su bylos medžiagos dalimis, kurias prašymą dėl atleidimo nuo baudos padavęs asmuo savanoriškai pateikė Vokietijos konkurencijos tarnybai pagal *Bundeskartellamt* pranešimo dėl atleidimo nuo baudų 22 punktą, ir su surinktais inkriminuojančiais dokumentais bei įrodymais. Susipažinimas su verslo paslaptimis ir vidaus dokumentais, t. y. *Bundeskartellamt* pasitarimų užrašais arba susirašinėjimo Europos konkurencijos tinkle (toliau – EKT) medžiaga, buvo apribotas. *Amtsgericht Bonn* teigimu, nustatant šios teisės susipažinti apimtį, reikia palyginti įvairius interesus, ir ši teisė apima tik dokumentus, kurie reikalingi pagrįsti teisę atlyginti žalą.

- 16 Viena vertus, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad vis dėlto tas pats teismas sustabdė sprendimo vykdymą.
- 17 Kita vertus, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą taip pat matyti, jog *Amtsgericht Bonn* pageidauja priimti sprendimą, tapatų 2009m. vasario 3 dienos sprendimui. Tačiau šis teismas mano, kad sprendimas, kurį ji turės priimti, galėtų prieštarauti Sąjungos teisei, visų pirma EB 10 straipsnio antrai pastraipai ir EB 3 straipsnio 1 dalies g punktui bei Reglamento Nr. 1/2003 11 ir 12 straipsniams, kuriuose numatyta, jog Komisija ir valstybių narių konkurencijos institucijos glaudžiai bendradarbiauja ir teikia viena kitai informaciją EB 81 ir 82 straipsnių įgyvendinimo procedūrose. Siekiant užtikrinti šių nuostatų veiksmingumą ir sklandų veikimą, kurie yra be galo reikšmingi EKT, ir decentralizuotai taikyti konkurencijos teisę, kartelių bylose dėl baudos skyrimo gali būti būtina tretiesiems asmenims neleisti susipažinti su prašymais atleisti nuo baudos ir prašymą dėl atleidimo nuo baudos padavusio asmens savanoriškai pateiktais dokumentais.
- 18 Manydamas, kad nagrinėjamam ginčui išspręsti būtinas Sąjungos teisės išaiškinimas, *Amtsgericht Bonn* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Bendrijos kartelių teisės nuostatas, ypač Reglamento Nr. 1/2003 11 ir 12 straipsnius bei EB 10 straipsnio antrą pastraipą kartu su EB 3 straipsnio 1 dalies g punktu, reikia aiškinti taip, jog nuo kartelio nukentėję subjektai, norėdami pareikšti civilinį ieškinį, negali susipažinti su prašymais atleisti nuo baudos ir tokius prašymus padavusių asmenų savanoriškai pateikta informacija ir dokumentais, kuriuos valstybės narės konkurencijos institucija pagal nacionalinę atleidimo nuo baudų programą gavo per procedūrą dėl baudų skyrimo siekiant (be kita ko) įgyvendinti EB 81 straipsnį?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 19 Visų pirma reikia priminti, kad valstybių narių konkurencijos institucijos ir jų teisimai privalo taikyti EB 81 ir 82 straipsnius (dabar – SESV 101 ir 102 straipsniai), kai faktinės aplinkybės patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, ir užtikrinti jų veiksmingą taikymą dėl bendrojo intereso (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *VEBIC*, C-439/08, Rink. p. I-12471, 56 punktą).
- 20 Taip pat reikia konstatuoti, kad nei EB sutarties konkurencijos nuostatose, nei Reglamente Nr. 1/2003 nenumatytos bendrosios atleidimo nuo baudų nuostatos ar bendrosios nuostatos dėl teisės susipažinti su pagal nacionalinę atleidimo nuo baudų programą nacionalinei konkurencijos institucijai savanoriškai pateiktais dokumentais, susijusiais su atleidimo nuo baudų procedūra.
- 21 Kalbant apie Komisijos pranešimą dėl konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo (OL C 101, 2004, p. 43) ir pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose (OL C 298, 2006, p. 17), reikia pažymėti, kad jie nėra privalomi valstybėms narėms. Be to, pastarasis pranešimas taikomas tik pačios Komisijos įgyvendinamoms baudų atleidimo programoms.
- 22 Europos konkurencijos tinkle taip pat buvo parengta ir 2006 m. priimta pavyzdinė atleidimo nuo baudų programa, kuria siekiama suderinti tam tikrus nacionalinių šios srities programų aspektus. Tačiau ši pavyzdinė programa taip pat nėra privaloma valstybių narių teismams.

- 23 Taigi, nors Komisijos pateiktos gairės gali turėti įtakos nacionalinių konkurencijos institucijų praktikai, nesant privalomų Sąjungos teisės nuostatų šioje srityje, valstybės narės turi priimti ir taikyti nacionalines nuostatas dėl nuo kartelio nukentėjusių asmenų teisės susipažinti su dokumentais, susijusiais su atleidimo nuo baudų procedūromis.
- 24 Tačiau nors tokių nuostatų nustatymas ir taikymas priklauso valstybių narių kompetencijai, jos šia kompetencija turi naudotis laikydamosi Sąjungos teisės (šiuo klausimu žr. 2009 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-154/08, 121 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Konkrečiau kalbant, jos neturi padaryti neįmanomą arba pernelyg sudėtingą Sąjungos teisės įgyvendinimą (šiuo klausimu žr. 1998 m. liepos 16 d. Sprendimo *Oelmühle ir Schmidt Söhne*, C-298/96, Rink. p. I-4767, 23 ir 24 punktus bei juose nurodytą teismo praktiką), ir būtent konkurencijos teisės srityje jos turi užtikrinti, kad jų nustatomos ar taikomos taisyklės nepakenktų veiksmingam SESV 101 ir 102 straipsnių taikymui (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *VEBIC* 57 punktą).
- 25 Kaip teigė Komisija ir valstybės narės, pateikusios pastabas šiame procese dėl prejudicinio sprendimo priėmimo, atleidimo nuo baudų programos yra naudingos priemonės siekiant veiksmingai nustatyti ir nutraukti konkurencijos nuostatų pažeidimus ir jos taip padeda siekti tikslo veiksmingai taikyti SESV 101 ir 102 straipsnius.
- 26 Tačiau šių programų veiksmingumui gali būti sutrukdyta su atleidimo nuo baudų procedūra susijusius dokumentus perdavus asmenims, norintiems pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo, net jeigu nacionalinės konkurencijos institucijos prašymą dėl atleidimo nuo baudos padavusį asmenį atleidžia nuo visos ar dalies baudos, kurią jos būtų galėjusios skirti.

- 27 Logiška, kad darant konkurencijos teisės pažeidimą dalyvavęs asmuo, žinodamas, kad gali reikėti pateikti tokius dokumentus, būtų atgrasomas naudotis tokiomis atleidimo nuo baudų programomis suteikiama galimybe, ypač atsižvelgiant į tai, kad tokio asmens savanoriškai pateikta informacija gali būti Komisijos ir nacionalinių konkurencijos institucijų susirašinėjimo dalykas pagal Reglamento Nr. 1/2003 11 ir 12 straipsnius.
- 28 Vis dėlto pagal nusistovėjusią teismo praktiką visi asmenys turi teisę reikalauti atlyginti žalą, kurią jie patiria dėl elgesio, galinčio riboti ar iškreipti konkurenciją (žr. 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Courage ir Crehan*, C-453/99, Rink. p. I-6297, 24 ir 26 punktus bei 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Manfredi ir kt.*, C-295/04-C-298/04, Rink. p. I-6619, 59 ir 61 punktus).
- 29 Tokia teisė sustiprina Sąjungos konkurencijos taisyklių veikimą ir atgraso nuo dažnai slaptų susitarimų ar veiksmų, galinčių riboti ar iškreipti konkurenciją. Šiuo požiūriu nacionaliniuose teismuose pareiškiama ieškiniai dėl žalos atlyginimo gali labai prisidėti prie veiksmingos konkurencijos Europos Sąjungoje palaikymo (žr. minėto Sprendimo *Courage ir Crehan* 27 punktus).
- 30 Taigi nagrinėjant asmens, siekiančio gauti žalos atlyginimą iš kito atleidimo nuo baudų programa besinaudojančio asmens, pateiktą prašymą leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su tokia programa, būtina užtikrinti, kad taikytinos nacionalinės teisės nuostatos nebūtų mažiau palankios už tas, kurios susijusios su panašiais nacionaline teise grindžiamais reikalavimais, ir dėl jų netaptų beveik neįmanoma arba pernelyg sudėtinga gauti žalos atlyginimą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Courage ir Crehan* 29 punktą), ir palyginti informacijos perdavimą pateisinančius interesus ir prašymą atleisti nuo baudos padavusio asmens savanoriškai pateiktos informacijos apsaugą.

- 31 Tokį palyginimą nacionaliniai teismai gali atlikti tik kiekvienu konkrečiu atveju atskirai pagal nacionalinę teisę ir atsižvelgdami į visas svarbias bylos aplinkybes.
- 32 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, atsakymas į užduotą klausimą yra toks: Sąjungos kartelių teisės nuostatas, visų pirma Reglamentą Nr. 1/2003 reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiama nuo Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimo nukentėjusiam asmeniui, siekiančiam gauti žalos atlyginimą, leisti susipažinti dokumentais, susijusiais su atleidimo nuo baudų procedūra, kurioje dalyvavo minėtą pažeidimą padaręs subjektas. Tačiau valstybių narių teismai, remdamiesi nacionaline teise ir palyginę Sąjungos teise saugomus interesus, turi nustatyti sąlygas, kuriomis reikia leisti ar neleisti susipažinti su tokiais dokumentais.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 33 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

Sąjungos kartelių teisės nuostatas, visų pirma 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų SESV 101 ir 102 straipsniuose, įgyvendinimo reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiama nuo Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimo nukentėjusiam asmeniui, siekiančiam

gauti žalos atlyginimą, leisti susipažinti dokumentais, susijusiais su atleidimo nuo baudų procedūra, kurioje dalyvavo minėta pažeidimą padaręs subjektas. Tačiau valstybių narių teismai, remdamiesi nacionaline teise ir palyginę Sąjungos teise saugomus interesus, turi nustatyti sąlygas, kuriomis reikia leisti ar neleisti susipažinti su tokiais dokumentais.

Parašai.